

Een vijfdaags wandelavontuur in Bulgarije

In een vorig blog hebben we het zijdelings gehad over enkele voordelen van het zo min mogelijk voorbereiden van een wandeltocht. Het betrof onze wandeltocht door [Istrië](#). De wandeltocht met het hoogste we-zien-wel karakter was een vijf daagse, zelfverzonnen route in centraal Bulgarije.

Een avontuur. In veel opzichten. Of deze tocht op deze manier ook geslaagd was?

Waarom Bulgarije en waarom zo weinig voorbereidingen?

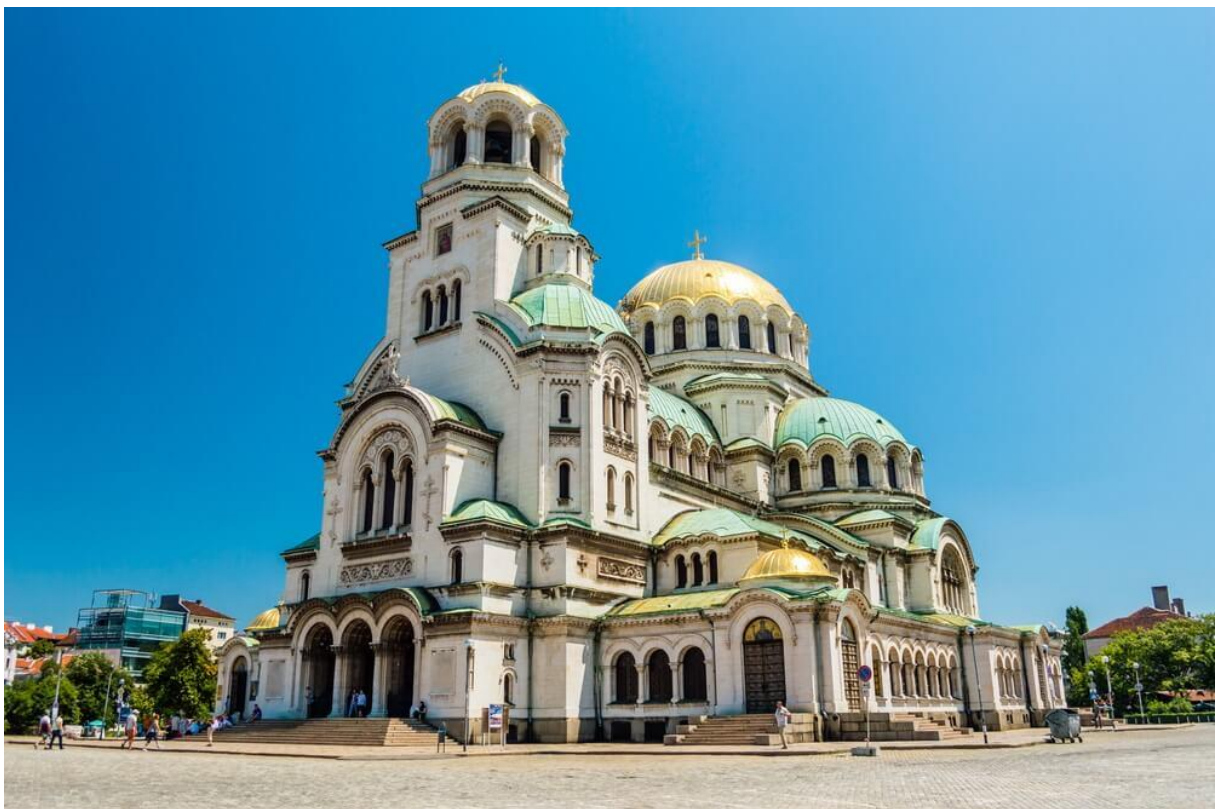
Er was een periode in ons wandelbestaan waarin de zogenoemde Oostbloklanden een magische aantrekkingskracht op ons hadden. In "[Waarom wandelen in Tsjechië speciaal is](#)" hebben we over die magie al het nodige verteld. Daar kwamen na verloop van tijd Polen, Montenegro, Slowakije, Slovenië, Kroatië en Roemenië bij en dan is het wachten nog op: Bulgarije!

We konden ons er geen echte voorstelling van maken. We lazen over het Pirin Nationaal Park. Of het Rila gebergte. Of Rhodopi. En de klassieke superlatieven over al het moois in deze gebieden stroomden ons tegemoet.....maar we werden er warm noch koud van.

Bij Bulgarije hadden we ook weinig andere eigen associaties dan die richting criminaliteit en corruptie gingen. Iemand noemde nog yoghurt. Om al snel het gehalte aan vooroordelen naar beneden bij te stellen. Zo erg kon het toch niet zijn? Om toch maar weer snel aan den Doolaard te denken (1901-1994). De grote Balkanschrijver. Echter: hij schreef vooral over Macedonië en [Montenegro](#)..... Maar Bulgarije?

We zagen op het internet een treinverbinding tussen Sofia en de Zwarte Zee (Boergas) en die trein liep min of meer parallel aan het Balkan Gebergte. Ergens halverwege uitstappen?

En dan wint je blinde vlek van koppigheid en domheid het van een goed doordachte keuze en boek je vlucht naar Sofia. Met een uiterst vaag plan in je rugzak. En in je hoofd.

Alexander Nevski kathedraal Sofia

Sofia.

En zo land je na twee uur vliegen met Bulgaria air in Sofia. Van het vliegveld de bus naar het centraal busstation (6 kilometer) en van hieruit de bus naar het centraal treinstation. Direct na het instappen in de laatste bus was er de controle. Twee mannen met een nogal versleten jack en daarover heen een smoezelig witte band met de tekst "Inspector". Ze hadden geconstateerd dat we de kaartjes horizontaal door de gleuf hadden gehaald in plaats van verticaal. "5 euro boete per persoon, bitte". De rest van de bus keek beschaamd en gegeneerd maar zei niets. Als we bezwaar wilden maken: het politiebureau was een uurtje rijden, we konden met hen in de auto. Waren wel "extra kosten" aan verbonden. En de commissaris was "niet erg geliefd". Zoiets, begrepen we. Afijn, de boete betaald en op naar het Sofia CS.

Volgens dienstregeling zou de trein naar Burgas om 3 uur 's-middags vertrekken. Op het station, hebben we geleerd om nooit meer te klagen als de NS iets te laat is. Of zo.

We sloten ons op het perron aan bij een groepje wachtenden en na herhaaldelijk "Boergas? Boergas?" en "si, si, yes" kon er niets meer misgaan. Dachten we.

Het viel ons al snel op dat het groepje wachtenden als op niet te lokaliseren commando's wegliep, een tijdje weg bleef en weer terugkwam. "Все още няма влак?", waarna ze nog rondrentelden en weer vertrokken. Om 6 uur sprongen we al een gat in de lucht toen er een locomotief met een goederenwagon aankwam. Waarna het groepje weer terugkwam. En weer verdween. Evenals de locomotief en wagon. Om 7 uur een nieuwe personenwagon, om half acht nog een en een kwartier later de diesellocc. Na 5 uur wachten op naar Boergas, nog vier uur te gaan! Per trein, deze keer. Wel eens met vier kippen in een mand naast je en al aardig moe uren in een trein gezeten?

Beklemeto pas Bulgarije 1520m

De wandelroute

Van Karlovo de volgende ochtend met de bus naar Troyan (65 kilometer), een verwijzing naar de Romeinse keizer Trajanus. Het Balkangebergte over via onder andere de Beklemeto pas (1520m). Op zoek naar een kaart en een hotel. De enige te vinden kaart, de КАРТОГРАФИЯ ЕООД-kaart, schaal 1:60.000 was slecht noch goed. Er zijn inmiddels betere.

De route die we op deze kaart uitstippelden zou naar het zuiden steeds uitzicht bieden op het Balkangebergte, de Stara Planina, de Oude Bergen. En dat lukte!

Onderweg werden de nodige dorpjes aangedaan en de etappeplaatsen Šhipkovo, Ribarica, Teteven, Pravec en Etropole. Via oude verbindingsweggetjes, zandpaden, graspaden, langs riviertjes en als het niet anders kon langs de verharde grotere wegen. Geen spectaculaire klimpartijen.

Liefhebbers van kleinschalig boeren, van een autarkische agrarische cultuur en improvisatietalent kunnen hier aan hun trekken komen. Ik onderbreek graag een wandeltocht om langdurig te kunnen kijken naar de boer die zijn pruimenbomen ent (Rakija, 75%!!).

Hier betekent de beschrijving “de tijd heeft stilgestaan” geen quasi romantische aanduiding van een westers reisbureau maar typeert het perfect een wijze van leven die wij nauwelijks meer kennen.

Maar de realiteit is ook dat veel jongeren zijn weggetrokken. In Spanje wonen en werken honderdduizenden Bulgaren. Het zijn vooral oude mensen die je onderweg tegenkomt.

“De natuur is hier prachtig, maar we hebben mensen nodig” en *“Het was vroeger heel levendig, je had een bakker, kledingwinkels, er waren bruiloften”*, zo is vaak te horen. En te lezen.

Ontmoeting onderweg

De natuur

Voor de meer spectaculaire natuur dien je naar het zuiden te zakken, de bergen in. Tot 800 meter hoogte bestaat het grootste deel van het gebergte uit bos met loofbomen, zoals haagbeuk, eik, en beuk. Er leven bruine beren, wilde geiten, wilde zwijnen, herten, wolven en vossen. Ook zijn er talrijke natuurlijke grotten en watervallen te vinden. De uitzichten zijn *breath-taking*...

Vanuit onze etappeplaatsen lopen er diverse gemarkeerde routes, veelal tweedaags, met een overnachting in een berghut.

Wij hadden, zoals al gemeld, onze zinnen gezet op de streek aan de voet van het gebergte.

Het Glozhene-klooster

Het Glozhene-klooster is een oosters-orthodox klooster gelegen op de hellingen van Stara Planina nabij het dorp Glozhene en de rivier Cherni Vit. Het klooster werd gebouwd in de 13e eeuw (1224). Het is bijna 800 jaar oud en herbergt enkele eeuwenoude fresco's en iconen.

De kloosterkerk werd gebouwd na de oprichting van het klooster in de 14e eeuw, maar werd verwoest door een nieuwe aardbeving in 1913, samen met zijn fresco's. De moderne kerk werd in 1951 gebouwd op het terrein van de oude.

Vanaf de rivier kunt u, na enig zoeken in het dorp een pad naar boven vinden. Een uur later ben je in de kloostertuin en is het genieten van een fantastisch uitzicht!

Een asfaltweggetje naar beneden brengt je in Malak Izvor.

En dan sta je daar. Geen hotel, geen B&B, niets.

Tot een wat oudere heer kwam aangelopen.

Glozhene klooster Stara Planina

Improviseren

“търсиш ли пътя?” (Zoekt u de weg?). Dat deden we. En een hotel ook. “което е на 35 километра”. Maar de man was ook taxi, hij wees op z'n Lada Niva. Er konden z.i. met gemak 7 personen in. “If you say so” en dus “stapten we in “. De treinreis met vier kippen in de mand naast je was een paradijs vergeleken met deze tocht van 35 kilometer. Maar na anderhalf uur stonden we op een verlaten en uitgestorven plein in een onbekende stad. хотел!, zei de taxi en wees ons drie keer linksaf. (Later begrepen we dat zijn actie strikt verboden was, maar als je achter het hotel parkeerde in plaats van bij de voordeur kraaide er geen haan naar.....). We voelden het: waren bijna weer in Sofia.

Was het geslaagd?

Voor een land als Bulgarije was het gebrek aan voorbereiding toch wel hinderlijk. De nadelen waren groter dan de voordelen. Ondanks het hoge avontuurgehalte, de boeiende kennismaking met een wijze van leven die wij niet meer kennen en het bezoek aan het klooster, hebben we te veel laten liggen.

Algemene routetips

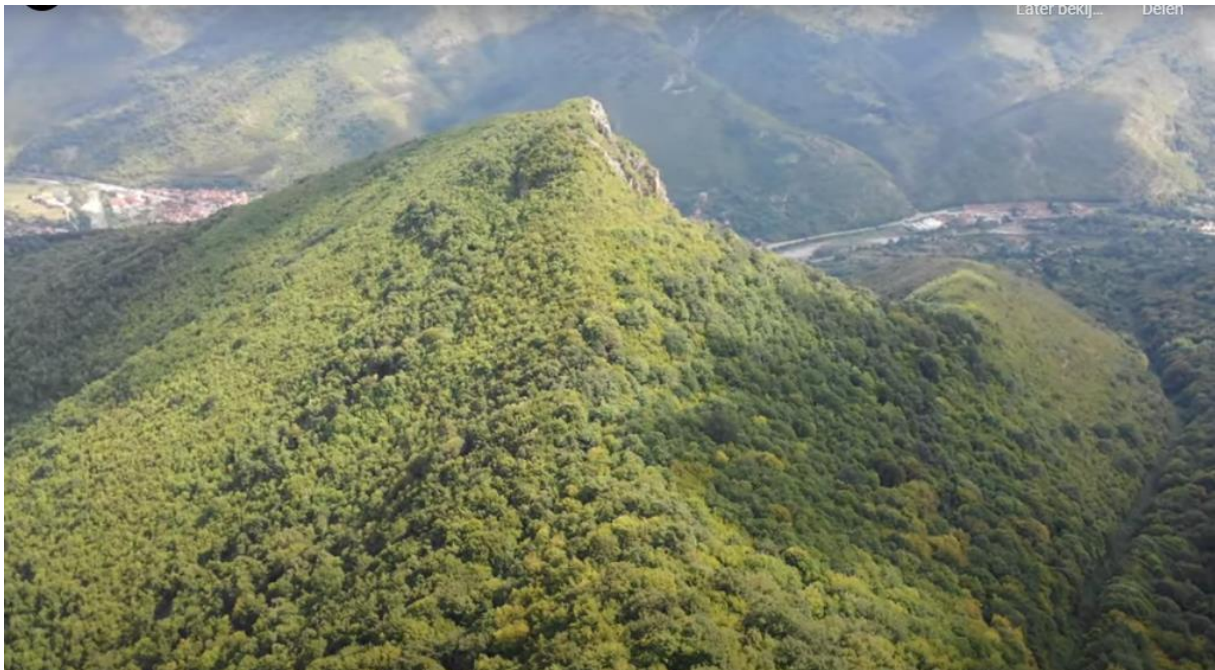
- Op onze website is een [mooie video](#) te zien van het Glozhene klooster.
- Wild kamperen is officieel niet toegestaan. Maar ja, er is zoveel officieel niet toegestaan en veel lokale gezaghebbers schijnen het toe te laten.
- De Bulgaarse keuken kent veel Turkse en Griekse invloeden.
- Alom worden zigeuners als tweederangsburgers in Bulgarije beschouwd. 5% van de bevolking is Roma (Tsigani).
- Een goede wandelkaart lijkt ons: Wandelkaart 4 Stara Planina gebergte, uitg. Domino (9789546512581)

Afdaling naar Shipkovo

Onderweg

Uitzicht vanaf het klooster Glozhene